

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/439/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214647
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214647.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/57/2012-108 zo dňa 06. marca 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z príslušného exekučného spisu Okresného súdu Martin (17Er/2806/2006) mal preukázané, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu, teda v lehote, ktorú predpokladalo ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, ale nekonal svojvoľne a bezdôvodne. V snahe skúmať, či exekučným titulom priznané plnenie oprávnenému nie je plnením priznaným zo spotrebiteľskej zmluvy, vyžadoval ďalšiu súčinnosť od oprávneného, v dôsledku čoho potom rozhodol uznesením o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora neskôr. Je možné súhlasiť so žalobcom, že súd nekonal celkom plynule a dopustil sa prietahov v konaní, teda nesprávne úradne postupoval. Žalobca však nepreukázal vznik a výšku škody a ani nemajetkovú ujmu, neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, tvrdená vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu, spôsobenie hospodárskej straty na strane žalobcu a jeho majiteľov, ovplyvnenie podnikateľských postupov a spôsobenie neistoty v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré žalobca konštatoval v žalobe, preukázané neboli a na ich preukázanie žalobca nenavrhol žiadny dôkaz. Žalobca podľa presvedčenia súdu nepreukázal rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oba žalobou uplatnené nároky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O. s. p.) a žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania nepriznal náhradu trov konania, pretože vznik trov nepreukázal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 O. s. p. K jednotlivým dôvodom odvolania bližšie uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody pre tento postup, z ktorého dôvodu nemohol súd postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Ďalej uviedol, že konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podáva odvolanie, a teda v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania, z ktorého dôvodu je meritorne rozhodnutie predčasné. Okresný súd sa podľa žalobcu nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Okresný súd, bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Žalobca ďalej tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Vytýkal okresnému súdu, že sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, úplne však ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavov v súvislosti s urgenciami. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote. Sám súd predsa zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo riadne doručené, písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že odvolacie námietky žalobcu nepovažuje za dôvodné, keď nie všetky odvolacie námietky sa zároveň dotýkajú výroku a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Žalobca v odvolaní poukazuje mimo iného na rozhodnutia a skutočnosti, ktoré v súdnej veci vôbec nenastali (napr. podanie žiadosti o zrušenie pojednávania, podanie návrhu na prerušenie konania s predložením ústavnej sťažnosti, zamietnutie návrhu na prerušenie konania). Odvolaciemu súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že žalobca podáva rovnaké odvolanie vo viacerých obdobných veciach bez toho, aby rozlišoval medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov, v dôsledku čoho nie všetky odvolania korešpondujú so skutočným stavom v tej ktorej veci.

Námietku žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 06.03.2014. Právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 19.02.2014, napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neprítomnosť riadne a včas, vážnymi dôvodmi neospravedlnil. Žalobca síce v odvolaní uvádza, že požiadal o zrušenie pojednávania z dôležitých dôvodov, táto skutočnosť však zo spisu nevyplýva. Nakoľko žalobca nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jeho strane, brániacu mu v účasti na pojednávaní (§ 119 O. s. p.) a na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil, boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci v jeho neprítomnosti a neprítomnosti jeho splnomocneného zástupcu. Žalobca a jeho splnomocnený zástupca nedostavením sa na riadne nariadené pojednávanie sami zmarili možnosť realizovať svoje procesné práva, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, ďalej právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. a § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla práve na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Z rovnakého dôvodu ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil). Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovaného, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Zo spisu vyplýva, že dňa 27.01.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k veci sp. zn. 7C/199/2012 a iné a podľa pokynu sudcu bolo uvedené vyjadrenie zaslané žalobcovi spolu s predvolaním na pojednávanie s tým, že vyjadrenie sa týka všetkých vecí vedených v senáte 7C. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Pokiaľ žalobca uviedol, že okresný súd sa neoboznámil s predloženou ústavnou sťažnosťou a vo veci samej rozhodol bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania, ktorý súd zamietol, uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca návrh na prerušenie konania v danej veci vôbec podal, rovnako nebola súdu predložená ani ústavná sťažnosť, ktorá by mala súvis s danou vecou.

V súvislosti so žalobcom namietanou otázkou nestrannosti a zákonnosti sudcu odvolací súd poukazuje na to, že s uvedenou otázkou sa už odvolací súd vysporiadal v predchádzajúcom rozhodnutí v danej veci č.k. 11Co/300/2013-71 zo dňa 30.01.2014, ktorým zrušil uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania. V predmetnom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že nie je dôvod na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato

a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania vecí, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejsť a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad a potrebnú dávku odstupu. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje na to, že žalobca, ktorý je v konaní kvalifikovane zastúpený advokátom, námietku zaujatosti nevzniesol, na čo opakovane výslovnou poukázal vo viacerých podaniach v danej veci.

Nedôvodná je nakoniec i námietka žalobcu, že okresný súd napriek tomu, že zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase, toto porušenie práva nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd dospel k záveru, že postup súdu v predmetnej exekučnej veci nebol správny, keď rozhodnutie nevydal v zákonom stanovenej lehote a dopustil sa prieťahov. Zároveň však uviedol i dôvod pre oneskorené rozhodnutie, ktorým bolo skúmanie, či exekučným titulom priznané plnenie oprávnenému nie je plnením priznaným zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho vyžadoval ďalšiu súčinnosť od oprávneného. Uvedený postup okresného súdu následne viedol k zamietnutiu návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a zastaveniu exekúcie s uložením povinnosti oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Tu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že so zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto je nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu. Okresný súd svoje rozhodnutie následne založil na tom, že žalobca nepreukázal vznik a výšku škody a ani nemajetkovú ujmu, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje. Odvolací súd v súvislosti so žalobcom tvrdenou škodou, ktorá mala vzniknúť neskorým rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora, zároveň poukazuje nato, že ak je podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, pôvodný súdny exekútor je povinný naďalej vykonávať úkony exekučného konania, a teda pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktoré mal poverenie, a to až do doby kým nie je rozhodnuté o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote nemohlo dôjsť vytýkaným postupom súdu k vzniku žiadnej materiálnej škody či nemateriálnej ujmy oprávnenému.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p.. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.